

AGNUS, Bądź Robinsonem

Świat pełen jest ludzi,
A idzie po grudzie,
Gdy szukam drugiego człowieka.
Wciąż jestem za rzeką samotnie, daleko
I czekam!, i czekam!, i czekam!

Bezludnej wyspy moich marzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy nieważnych, szarych zdarzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy tęsknoty, mojej ochoty
Bądź Robinsonem!
Bezludnej wyspy, mojej zgryzoty
Bądź Robinsonem!

Samotność tak umie zagubić mnie w tłumie
Choć szukam drugiego człowieka
Jest solą mi w oku, gdy szczęście jest wokół
Gdy czekam! gdy czekam! gdy czekam!

Bezludnej wyspy moich marzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy nieważnych, szarych zdarzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy tęsknoty, mojej ochoty
Bądź Robinsonem!
Bezludnej wyspy, mojej zgryzoty
Bądź Robinsonem!

Na wyspy spełnienia
Na wyspy dalekie?
Chcę płynąć z prawdziwym człowiekiem
A w sercu się bieli żagielek nadziei
Więc czekam!, więc czekam!, więc czekam!

Bezludnej wyspy moich marzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy nieważnych, szarych zdarzeń,
Bądź Robinsonem!
Wyspy tęsknoty, mojej ochoty
Bądź Robinsonem!
Bezludnej wyspy, mojej zgryzoty
Bądź Robinsonem!